

Alexandra Vokurková

O netrpělivé princeznce

ilustrace
Magda Veverková

triton

55

Text © Alexandra Vokurková, 2020
© Stanislav Juhaňák – TRITON, 2020
Illustrations © Magda Veverková, 2020

Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON,
Vykáňská 5, 100 00 Praha 10,
v Praze roku 2020 jako svou 2561. publikaci.
Vydání 1.

Jazyková redakce a korektury Eliška Pospíšilová.
Ilustrace Magda Veverková.
Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH.
Tisk Tiskárna a vydavatelství 999, s. r. o.

www.tridistri.cz
ISBN 978-80-7553-768-3

O netrpělivé princezně

Byli jednou jeden král a královna a ti měli malou princezničku Gertrudu. Obě královská veličenstva byla zaneprázdněna kralováním, a tak holčičku vychovávala její trpělivá chůva. Rodiče kralovali daleko v cizině a malá Gertruda je znala vlastně jenom z vyprávění.

Holčička měla jednu zlou vlastnost: nedovedla na nic počkat.

„Trpělivost přináší růže, milé dítě,“ říkala jí často její chůva.

„Růže?“ protáhla princeznička zhnuseně.
„Nesnáším růže, píchají. Nejsem Šípková Růženka.“

Byla se vším hned hotová. „Trpělivost je od slova trpět. A já utrpení nesnáším. Budu netrpělivá, a basta fidli.“

Princezna Gertruda si dupla a skutečně, nečekala na nic. Musela být vždycky první na řadě. Její sloužící všude nosili skluzavky a houpačky, jen aby se nemusela střídat s ostatními dětmi.

S princeznou si stejně nikdo nechtěl hrát. Koho by taky bavilo nechat se pořád předbíhat?

Gertruda si ani nevšimla, o kolik věcí kvůli svému nečekání přichází. Když mohla jet na prázdniny, raději vůbec nikam nejela, protože nic nebylo dost blízko, aby se cesta dala přetrpět. Když dostala hlad, musela hned jíst. A tak jedla jenom chleba se sýrem, na ten nemusela čekat. Jen výjimečně snědla i párek a hranolky v kiosku, protože se to jmenuje rychlé občerstvení a jídlo se tam dostane hned.

Blížily se princezniny desáté narozeniny. Kuchaři lítali po kuchyni, aby všechno připravili dřív, než si princezna na svoje narozeniny vůbec vzpomene. Chůva zase chystala dárky a doufala, že na oslavu dorazí i král a královna. Zámkem se šířila báječná vůně pečení a vaření. Princezna Gertruda si právě venku hrála s cvičenými morčaty, když kuchař vytáhl čerstvě upečený dort z trouby a postavil ho na okno, aby těsto vychladlo, než ho ozdobí polevou a cukrovými kytičkami. Princezna zapomněla na morčata a rozběhla se k oknu.

„Mám na něj hroznou chuť,“

ječela na kuchaře, když se jí snažil vysvětlit, že dort je ještě příliš horký. „Copak mě necháš trpět hlady? Chci ho hned teď,“ chňapla po dortu a nacpala si ho obrovský kus do pusy. Ale ouvej! Dort páčil hůř než feferonka. Princezna prskala na všechny strany, ale než dostala těsto z pusy ven, byla ošklivě popálená.

„Au, au, dělejte někdo něco, copak nevidíte, jak hrozně trpím?“ křičela na chůvu, která jí přikládala k puse led a honem volala doktora. Pro princeznu přijela sanitka a odvezli ji do nemocnice.

Jejich královská veličen-
stva král a královna znepo-
kojeně telefonovali a slíbili,
že přijedou za princeznou, jak
jen jim to povinnosti dovolí.

A tak slavila princeznička narozeniny
v nemocnici. Přivezli tam za ní všechny
dárky a místo maminky a tatínka, kterým

se nepodařilo utrhnout

z práce, přišla

za Gertrudou

nová chůva. Tu

starou, trpělivou,

pan král propustil

za to, že princeznu

nedovedla ohlídat.

